

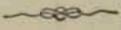
Քում հօտիս հովանացեալ սաղարթացեալ յազատութեան ,
 Վայելէ վէժ Կեփայեան հիմըն բոլոր դու պետութեան .
 Որոշողդ օդեաց լ'այծեաց բացող մեզ գրանն արքայութեան ,
 Համարձակ ծառայս ասեմ չեմ արժանի ժառանգութեան .
 Բայց թէ իյիս անխայես՝ չեմ սիրելի որդիութեան .
 Այլ ասեմ զայս մաղթանօք սուրբ Հայրապետ մերս Հայութեան (*),
 Իյաւուր կացրդական տօնի հասեալըն տէրութեան ,
 Ջայդ առեալ իծեռս յիշեա՛ զիս արժանի ողորմութեան ,
 Յանարիւն զենման մեծի սարսափելի գործառնութեան .
 Եւ ըզբժակըդ մանուածոյ ճախարակեալ մակացութեան ,
 Իմատունսդ աստուածային աջոյդ առեալ քեզ օրհնութեան ,
 Եւ զանօթ Իւղոյն սըլբոյ կարծրագունի պահպանութեան ,
 Լուսափայլ որակութեան հաղորդաբար կըցորդութեան .
 Եւ մնասցես տէր յոգնաբուն ամօք յԱթոռըդ սըրբութեան :

(*) Այլ Օրինակ . մեր ծայրութեան :

Պ Ա Տ Մ Ո Ւ Թ Ի Ի Ն Թ Ա Գ Ա Ի Ո Ր Ա Յ Օ Ս Մ Ա Ն Յ Ի Ո Յ
 ՇԱՐԱԳՐԵԱԼ ՈՏԱՆԱԻՈՐԱԻ .

Ձեռագրի մը մէջ անանուն ոմն զուարճալի կերպով կհամառօտէ Օսմանցի թագաւորաց պատմութիւնը , եւ կհասցունէ մինչեւ Սուլթան Մուսթաֆայ երկրորդի օրը : որով եւ կերբեւի թէ աշխատասէր հեղինակը նոյն ժամանակի մարդ եղած պիտի ըլլայ : Աւելորդ կհամարիմք մէջի մէկքանի վրիպակը ուղղել . բաւական համարելով ժամանակագրական տարիները զնել փակագծով :

Նախնի եղեալ քաջն այն Օսման , (1299)
 Այր կորովի եւ զինական .
 Գրաւեաց զերկիրս տեարս եւ իշխան ,
 Աւար առեալ զգեօղս եւ զաւան :
 Որդի նորին կոչեալն Յրիան , (1326)
 Ջնիկովիդիայն էառ համայն ,
 Եւ եդ ըզգահն իւր իՊրուսայն ,
 Եւ կոչեցաւ Պրուսաջըհան :
 Որդի նորին Մուրատ Սուլթան , (1360)
 Սոյն այս անուամբս նախ սա է Խան ,
 Հունքար ձայնելն աստի սկըսան ,
 Եւ շատ աւուրք վայելեն այն :
 Որդի նորին Պայագիտ Խան , (1402)
 Որ ելտրուամ մակ ասացան .

Ընդ Լանկեմամուրն պատերազմեալ ,
 Եւ ինմանէ եմուտ զընտան :
 Որդի նորին Մուհամմէտ Խան , (1413)
 Որ առաջինն էր այն անուան .
 Սա յաղթութեամբ նախնեաց նըման ,
 Եւ Չէլեպի եւս ասացան :
 Որդի նորին քաջ Մուրատ Խան , (1421)
 Որ միշտ մարտեաւն ընդ Յունաստան .
 Էառ ըզՊօլիսն որ Ադրիան ,
 Ջուռուսեյին եւ զիւր սահման :
 Որդի նորին Մահամատ Խան , (1452)
 Սա որ երկրորդն էր սոյն անուան .
 Եկեալ էառ ըզԲիւզանդիայն ,
 Ինն ձ Բ Թուական :

Որդի նորին Պայագիտ Խան, (1481)
Երկրորդ կոչեալն ըստ այս կոչման,
Որ մակ փառօք Վէլի կարդան.
Այն որ ճամին է իւր անուան:

Որդի նորին Սէլիմ Սուլթան, (1512)
Այն որ ապա զհայրըն ըսպան.
Էառ զՄարաշ, Հալապ եւ Շամ,
Եւ զԵգիպտոս սուլթանն ըսպան:

Որդի նորին Սուլէյման Խան, (1520)
Մեծահոգի խելօք փարթամ.
Սովաւ եղաւ կարգ եւ սահման
Ելեւմըտիցն արքունական:

Որդի նորին Սէլիմ Սուլթան, (1566)
Կիպրոս կըղզին սովաւ առան.
Իփառըս հօրն որդի ըզգաստ,
Սըմա ազինք հնազանդեցան:

Որդի նորին Մուրատ Սուլթան, (1574)
Պատերազմող միշտ ժըրաջան.
Անխաղաղ լեալ յաւուրս սորա,
Մարտ իսմանէ ընդ Պարսից տան:

Որդի նորին Մահամէտ Խան, (1595)
Սա անաջող եւ անպիտան.
Երկիր սորին կողոպտեցան,
Իձէլալեաց ներքոյ եղան:

Որդի նորին Ահմէտ Սուլթան, (1603)
Այր մեծապանծ եւ գիտնական.
Սըմա հնազանդքն իշխանութեան,
Խաղաղացեալ հանգըստացան:

Եղբայր նորին Մուստաֆա Խան, (1617)
Այր անօգուտ եւ սէֆինայն.

Անհոգ իգործն արքունական,
Գահէն հանին կըրկին անգամ:

Որդի Ահմէտին Օսման Խան, (1618)
Այր անօգուտ եւ սէֆինայն.
Քեապէ երթալ սա ասացան,
Զօրացն իւրոց սպանաւ խեղճն այն:

Որդի Ահմէտի Մուրատ Խան, (1623)
Այր քաջ հըզօր մեծ ախոյեան.
Էառ զԲաղլատ եւ զԵրեւան,
Ամս ժ եւ Ե տիրեալ համայն:

Եղբայր սորին Իպրահիմ Սուլթան, (1640)
Այն որ վավաշն էր գիջական,
Յոր մեծամեծքն յոյժ վըշտացան,
Սպանին ըզսա իյիւրում տան:

Որդի նորին Մըհամմատ Խան, (1649)
Այր որսասէր եւ զինական.
Էառ զգերիս համայնից այն,
Վերջն իղաֆասն էառ վախճան:

Եղբայր նորին Սուլէյման Խան, (1687)
Անգէտ իգործն արքայական.
Սուղ ինչ աւուրք գոհ ընկալան,
Մահադեղօք մեռաւ յապայն:

Եղբայր սորին Ահմէտ Սուլթան, (1691)
Սա եւրս լեալ այր մուլեկան.
Յաւուրս սորա մարտք յկամայն,
Յամ ըստ ամաց յոյժ սաստկացան:

Որդի Մահմատի Մուստաֆայն, (1695)
Սուլթան եղեալ վայելչանման.
Սակըս մուֆիթոյն իւր օգնութեան,
Գընիւր զաֆասն թափառական:

Պ Ա Տ Մ Ա Կ Ա Ն Հ Ա Ն Ե Լ Ո Ի Կ .

Մ՛վ էր արդեօք այն թագաւոր
Դէմ թըշնամեաց յոյժ զօրաւոր,
Զոր իւր իսկ ձին մեռոյց մէկ օր,
Երբ ձին արդէն էր չոր սկոր:

